

Granollers
16 Septembre de 1905

EL MOSQUIT

Número 5.

PORTAVEU DE LA DECENCIA

Any I.

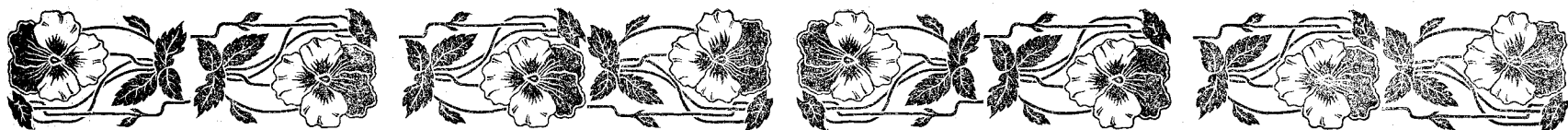
Tots els treballs firmats serán passats per las armas.
No's retornan els originals per bascas que tinguin.

Redacció y Administració,
Carrer de Corró, n.º 164, baixos

La correspondencia al Director.

PREUS DE SUSCRIPCIO

Número del dia. De franch.
, atrassat. Un duro
Aixó es per ara, després veurém

14 DE SEPTEMBRE DE 1905!

Jornada memorable, jorn de gloria, d'alegría y d'esclat de joia, es aytal diada p'els honrats vehins de Granollers.

El caciquisme, aquesta víbora asquerosa, repugnant, dominadora y absorvent, va rebre en aquest día el cop mortal; Granollers, mes que Granollers, el districte'n massa, presenciá sa cayguda moral.

Podrá, fent com la serp en sas extremituts, procurar la revifalla, mes, el cop es certer, y d'aquesta feta ha mort per sempre tant odiós imperi; renaixent en nostre aymada Vila, la pau y la tranquilat, aixís com l'esplendorós Sol de l'honrada administració.

El caciquisme ha rebut mortal ferida; no'ns rebaixem, usant de sas mateixas armas, ensanyantnos sobre el vensut. Tinguemli llástima y ofeguemo en el buit del olvit, per son cástich y vergonya eterna.

Aixís sía.

* * *

En aquesta potenta manifestació de reivindicació, el poble de Granollers s'ha fet amo dels seus drets que'ls cacichs pretenían nova vegada trepitjar.

L'acte hermós del escrutini y la grandiosa manifestació que á l'estació 's feu al nostre diputat electe D. Bonaventura M.ª Plaja y al defensor de la seva acta el senyor Lladó y Vallés, realment conforta l'esperit. Representa l'enderrocament del caciquisme en aquest districte y el desvetllament del Granollers ensopit d'ahir.

May s'havía vist congregada una multitud tant entussiasta y numerosa com en el acte de despedir als Srs. Plaja y Lladó del dijous passat.

Prementme nota, y are que la onada creix, aboquemla pera acabar d'ofegar á la agónica política caciquista.

La Redacció.

IALELUYA!

Naning... nanang... nanang... naning...
nananananing.....

Com vibran las campanas.
El poble está de festa,
ja ha passat la tempesta,
ja n'ha fugit la por.
Que hermós es l'espectacle.
La *nínfa* sabonera
respectada es venera,
com si'n fos *badell* d'or.

Y no n'hi ha per menos, si, si; que *bi-brin* las campanas, que son dringar s'*oiga urbit et orbit*, anunciant la gran victoria, jaleluya!

Despres de creurers de cap al sot, despres d'els mals *augurios* que's presentaban, obtenir aytal *triunfo*.

Mireus que si no fos la por d'inutilisar-me'l colomar, fins m'*echaría* per las parets de content.

¡Oh magnificència insustancial del meu *arte de navegar en ocho días y sin maestro!*

¡Oh *sublimidad* de la meva gran elo-cuencial!

Aixís *peroraba* l'omnipotent Pep, el diumenge a la nit, mentres ab tota *satisfacción* s'anaba desent de sa *indumentaria*, ab *éxtasis* d'*adoratriz-venus-salon*.

Y quin somriurer mes antiestetic, espasmódich y enrihetat de fruició é intima satisfacció, *suraba* de son cutis de verge pura ab bigoti.

¡Que hermós era á las foscas! ¡que sublim!

Fins jo'm sento aclaparar devant de sa omnipotencia, y vull cantarli un himne *musical bailable en loor* á son talent de novela de Paul de Kok.

Vull cantar fins á esgargamellarme, las excelencias d'aquest talent, á quin s'han supeditat totas las voluntats d'un poble.

Que bell... que hermós espectacle...

Jo't venero ¡oh cacich!

¡Jo vos venero á tots els de la comandital

De vuy endevant, ¡oh Pep! ¡oh Quell! ¡oh Badó! ¡oh Companya!, tindreu en mi á un adorador mes que os venerará en l'altar de sa intima conciencia, reconeixentvos com á sers superiors—encar que incon-sutils—á tots els sers de més grant talla, que *radian* en el *circuito* del mon.

Quina satisfacció mes archi-gran ne es la meva, al acoblar, al *añadir* el meu vot, el meu concurs, la meva voluntat, el meu modo d'esser, á la d'aquestos cinch cents y pico que'n las últimas eleccions s'ajupiren y arrastraren sota vostres peus, donantvos patent de bons administradors, de *únicos en su clase*; encare que d'aquestos, menos el pico, arreu vos deixin com *no digan dueñas*, y temen embrutarse ab sols pronunciar vostre sacrosant nom.

Mes que hi fá, que vol dir que reneguin de vosaltres, que hi fá que os detestin, mentres en la hora del *santo sacrificio* vos *encumbran* en el *pedestal de la gloria*, y vos

tallin la vara ab que tenui que pegarlos, pera major satisfacció y gloria vostra y mansuetut de l'ignorancia que es vostre *sustento y maximilitat*.

¡Oh cacichs! ¡Oh trust caci-comercial! ¡Jo os venero! ¡Jo os adoro! y postrat caich á vostras plantás, cantantvos l'himne de la vostra gloria y de la vostra clar-y-evidencia.

Mes aly! que'l goig es com el fum, se desvaneix, y... ¡oh desilusió! ¡oh amargura sense fall! Cuant mes embabiecat estaba; quant mes *abstret* somniava en la ditxa *inefable* de poder estar al vostre costat.....

....Arribo á l'hora suprema, á l'hora en que ab fruició anaba á tocar el cel de la intima alegría de vostre triomf, y'm l'ánima cayguda, presenció vostra ruina, vostra derrota, y.... ¡oh dolor! ¡oh *decepción!* plorant com una criatura acabada de naixer, he caygut en l'ensopiment propi del qui's troba en el cas en que jo'm trovo.

¡Tenir el cel en mi y caurer en l'infern y'n la vergonya!

¡Oh cacichs! ¡oh trust-caci-comercial!

¡La vergonya ha reaccionat!

¡La moralitat ha vensut!

¡Quina reventada!

¡¡Quina reventada!!

Acetat de plom.

E. P. D.

La veig com fuig, com s'amaga,
es sa ferida mortal,
es una llum que s'apaga,
va á lo seu cami final.
Ahir, enroscaba al poble
y apretaba tant y tant,
que aquet de forta mossada
l'ha enjogat al botaván.
Com rastreja en sa fugida
escampant son vert verí;
mes es la serp sense vida,
está properca á morí.
Mireula com cueteja,
¡quin xiular mes rabiós!
Com gos fuig, y com babeja,
com ne busca ahont clavá un mos!
Son fiblot damunt se clava
no trobaut ja ahont picá,
mes ¡pobre! no pot dir faba.
Ves al cau, feste enterrá!
Ves al cau, serp malehida,
lo teu poder ja acabat;
lo poble sedent de vida,
de tu al fi s'ha llibertat.
Aquet cau que te servia
per los teus mals celebrar,
veshi are ab ta agonía,
que't serveixi de fossar.
No t'hem dat la mort cetera
per gossar ab ton sufrí,
ves rabiant bestia fera,
sigas tu, lo teu botxí.
Sigas tu, que avergonyida
(si be vergonya no tens)
t'arrenquis d'un cop la vida
y ab rabia't clavis las dents.
Demana allí dalt clemencia,

busca ajuda ab los cacichs,
ja veus clar com la paciencia
han acabat grans y xichs.
Es al só de la sardana
donantnos tots junts las mans,
com la terra vallesana
ha aixafat als tirans.
Y entremij tu serpentejas
per rompre el cercle apretat:
es lo poble que fujetejas
celebrant sa llibertat!
Es lo poble que buscaba
la seva emancipació.
Ha mort ja lo caciquisme;
reseau tots una oració!

Oli de coco.

Picadas

Havent deixat de formar part de la redacció de EL MOSQUIT, per causas de *alta política*, els redactors que firmavan ab el pseudonim de «El Sabater de la escala», «L'Altre», «Zzum Zzum» y «Jo», s'ha constituit nova redacció, entrant á formarhi part, els senyors que firman ab el pseudonims de «Acetat de plom», «Oli de coco», «Son dolça», «L'Infrascrito», «Xicoira» y «Valent».

Com se veu tota la redacció es nova y aumentada y están tots disposats á fer bromas y *sin miedo*.

S'adverteix als joves *fassionats* que se admeten treballs, sempre que estigan á la *altura* corresponent.

Algú volia que EL MOSQUIT plegués el ram. Donchs no plega, ¿estamos?

A ramells vareu surtir els vots de *La Unió* per en Travé. En Gou, ab aquella rialla que tant el solemnissa, s'acostaba pacientment á l'un y l'altre y anava dientlos ab veu d'escolá dejú:—¿Que no hi hem d'anar?

Y ¡vaja si hi anavan! Pacientment, inconscientment, bestialment, á grans collas, ó d'un á un, ab l'estúpit semris als llavis, ó abaixant el cap per por de perdre un miserable sou, molts socis de La Unió portavan el seu concurs pera apuntular al caciquisme.

Al veure aquestas miserias un no s'extranya de que hi hagi algún individu d'aquella Junta, que vulgui convertir aquella casa en una casa pública.

Señor Comas, señor Comas!
deya en Castellet plorant:
si los diputats s'ensorran
¿també á mí m'ensorran?

A la redacció del MOSQUIT hi ha un *tran-gul* qu'espervera. ¡Quina maror! ¡Tots ens hem tornat bojos! Per aixó hem trasladat la redacció á Sant Boy. El Director las dona per fer comedia y dir versos, barrajant la Batalla dels Araucanos ab las pasadas eleccions de diputats; en *Zzum Zzum* s'entreten ab una xicra á fer bombollas de savó y d'un buf las reventa malehint y remalehint l'oli de coco; *L'Altre*,

tant aviat riu com plora y ha agafat la mania de fer la figuereta. ¡Tots ens hem tornat lilas! Fins els que no escriuen, pero pagan, á ne'l pati de la *Clinica* s'acaloran y's cansan com un cacich buscant vots: sinó qu'ells suhan jugant á la figa. ¡Las eleccions ens han ben trastocat! ¡tots alocats!!! ¡pobres de nosaltres, que no'n surtirém may més!

Se'ns assegura que després del *xeflis* ab que varen solemnisar els tips de correr y la por amagatsemada de quinze dias sobres de si en surtiria ó no en Travé, l'intelligent economista, el sabi historiador y l'estadista actiu senyor Barangé, va pronunciar un discurs *mes bó* que cap última hora d'aquellas que crida en Benet pe'ls carrers....

¿Qu'era de Colluspina ó de Valdepeñas?

Un cafeter amobinat,
empipat un saboner,
un taberner que rabia
es tot lo qu'ha resultat.

¡Home, senyor sogre! Jo sempre he vist que'ls de la seva categoria no corrian gayre com cal ab els gendres, y no obstant, vosté va treballar l'asumpto per en Travé de tal manera, que permetim que li diga, trovo que no te la pell tan fina com havia suposat. ¡Be, ja ho veig! No era en Travé á qui defensaba ¿oy senyor Borrell? Era la integritat dels macarrons d'en Ventureta. Com que aquet es el país ahont se menja més carn d'olla!

No cantes mas la Africana
vente conmigo á Aragón
que arreglarem be las trampas
per las vinents eleccions....
mes el poble'ns coneix massa
y'ns trenca las oracions.

El menú ab que els elements *administradors de la vila y sa comarca* havian de celebrar el triumph del seu (y tant seu) candidat se'ns ha dit que era'l següent:

Arrós barato d'en Cunillera ab petroli d'aquell que venia avans en Pepet Tardá que, no se com s'ho feya, però diu que resultava que'n surtia de la vila més del consignat en entradas.

Costellas arrebossadas que haurian pogut ser las dels votants dels pobles que'ns han donat majoria si nosaltres badessim, ab Freixuras de catalanista servit ab platerets repicats per tres vegadas.

Espatllas de porch malalt ó vaca física, morta en el nostre matadero ó en el particular de'n Joan Bou. (segons «La Razón»).

Peix que's porti l'oli, com el matalassér president de mesa, que li varen trovar dos ó tres centas candidaturas sota l'urna.

Ronyons saltats á garrotadas.

Cervell de Travé (sinó que an'aquet plat no hi trovaran substancia).

600 tiros á la vinagreta.

Patatas bufadas de'en Patata bufat.

POSTRES:

Presechs al clatell, raim al ull, un meló á la boca de cada un y datils al

REFRESCOS Y VINS:

Aixarop de Jibert, Rabe Yodat y Licor de Broquil, Vi de'n Pistoietas qu'es com si diguesim *libre sin cuestras* porque si, encare més vi, son, bada'ls, dallonsas y tots adormits.

Ay mare no se que'm passa,
no goso á sortir'l carré,
cuam he vist que moix fugia
lo pobre senyor Travé.

El *Infrascrito*, en comptes de dimitir, desafia.

Com se coneix que ans de fer *porcuras* era matalasser.

El senyor *Infrascrito* ha tingut una sombra de feridura per l'indirecta mansa que hi havia en el número pasat del Mosquit. Donchs que hauria sigut de la seva corpora si haguesim publicat la carta que'ns donavan 3 duros pera insertar?

Allavonsas si que li haurian caigut la baba de *Mosquito-fobia aguda*.

Tenir el dinar apreparedo
y no podernoslo menjar...
ni hay por tirar ¡la barretina al fuego!
nos han tocat ¡lo nostre punt mes flach!

¡Home, are ja pot reposar senyor Pepl Ab el poch cervell que te, posis á rumiar els quartos que li costan aquets dias de trangul d'eleccions, y miri de fer la pau ab escreix, ab l'entrada d'oli de coco.

¡Ahl y de passada digui á n'el escolá Quirset que no's queixi si ell paga consums per l'arrós. Perque aquella rialla de tonto que feya el dilluns....

El senyor Badó cridaba:

Quel, Pep, tothom cap aquí,
somniaut que l'hi prentan
de San Roch aquell bossí.

Tot estava preparat. Quaranta cuberts á punt pera ser devorats per una colla que ja hi está avesada en actes d'aquesta naturalesa, y ¡plaf! tot de cop ¡adeu acta! ¡adeu dinar!

¡Quantas ilusions perdudas! ¡Quants ventrells agraviats!

¡Vaja, que realment aixó no's pot empassar!

Un secretari de fora, que ni menos habia esmorsat, se condolia exclamant: Si no mes sigues l'acta lo que hem perdut...

¡Planyeu!

Per la boca muere el pez
y jo hablan me morigudo,
jo queria ser salvat
y'ls altres m'han reventat.
¡Fimts els lley del embudol!

Segons noticias s'está preparant un número de «La Razón» que portará expre-

sions y recados carregats de caricias á n'els senyors de la pór, qu'es com si diguessim á n'els intims del candidat que va desertar.

A la batalla d'Almansa
se van pendrer los canons,
pren café aquell que te cuartos,
pren dutxas mas d'un senyor,
pren bitllets qui te xaripas
y també en pren el que no,
pren paciencia el que te calma,
pren la fresca un calurós,
pren el tren aquell que hi puja,
pren sustos el que te por,
y'el noyet de l'avi Sinia
si no pren, es que no pot,
que si pogues, prou pendria
un empleo que se jo.

Es trovan dos individuos de casa *donya Colecta* y un d'ells clavant la punxa del bastó entre rejola y rejola de la acera hont passaban, exclaman:

—Bernat van molt *mal-dadas*, l'Ajuntament acaba d'arribar de la Mata y noy ab la *fatxada*, ja pagaban quan els he vist....

—¿Que vols dir que'n Travé ja ni pensarhi?...

—Y es clar home, però lo que jo conto es que ja no tremolan sols per aixó, sino per... (y acostantseli á l'orella, diu): per la seva menjadora!

—Si que seria trist que á n'aquets homes...

—Y tan trist.

—Si que seria trist que á n'aquets homes els *quitessin* el mando, porque nosaltros reberiam.

—No't creguis que potser tens rahó; are diu que son moda las carambolas per taula...

—Es que aixó ja no es carambola, aixó ja es ficada, palos y á casa...

El Concejal de l'arrós
pogué veurer sense ulleras
una pela anant al vol
al indret de Colldetenas...
¡fills meus, ja tenen rahó
de dirli el noy de la pela!

Son dolsa.

AVIS

Se fa avinent als nostres llegidors que d'avuy en endevant EL MOSQUIT se vendrá al preu de 5 céntims cada número.

Al mateix temps se prega á tots los que no s'hi vulgan suscriure ho notifiquin al repartidor; de lo contrari se'ls considerarà com á suscrits y se'ls passarà rebut.

El preu de suscripció es de una pesseta trimestre. Pago adelantat.

L' Administrador.

Imp. de E. Garrell.—Granollers.

SECCIO D'ANUNCIS

¡NETEDAT! ¡HIGIENE!

**Exposició permanent d'escombraries
en varis carrers de la Vila.**

Nutrida y abundant en els carrerons de sota **Sant Roch**
y devant de la capella de Santa Esperança, corredossos de
ca'n Pedrals y altres.

No confonders ni equivocar-se l'oló els guiará.

Pérdida ✱

S'ha perdut

LA VERGONYA

EN LAS ALTAS ESFERAS

'S donará... una bona gratificació
al qui la presenti á D.ª Moralitat.

GRAN SALÓ BIBLIOTECA

= DE LA =

“HERMANDAD

UNIÓN LIBERAL”

Se donan conferencias en días de fiestas y vigiliás, del ARTE y MANERA de jugarse'ls cuartos.
Academia práctica d'ensenyansa de'l joch del BURRO.—Especialitat en el joch del CATXO.

Única en su clase.

Si no hi ha llivertat hi ha vicis.

Els alcaldes que's trobin débils (que tingan
por) per desempenyar son compromís el día 10,
que passin per la clínica del

Doctor ⁽¹⁾ Pistolas

que se'ls donará una ajuda que durará fins al día
11 y després que s'espavilin.

(1) Usa el títol de Dr. desde que te la medalla
dels sabis que's veu que també s'adjudica als
ASES.

ESCAMOTEIX DE PAPELETAS ELECTORAIS

P'EL PROCEDIMENT DEL

✱ **CAMBIAZO** ✱

¡Gran netedat!

¡Gran barra!

Informe: En Mata-l'ase.

Prestidigitador manso y sense dits.

AVÍS

HI HA UN PRESIDENT

— DE —

SOCIETAT LLIBERAL (II)

á proba de bombo y platillos. Disponible pera tot
lo que convinga en profit d'els cacichs.

Especialitat única, en pagar café y cigarro als
Xays que's deixin portar en remat á votar.

Si no hi ha vergonya tampoch hi ha decencia.

Lema: *Afartam y digam matuter.*

ARTE y MANERA d'HACER

✱ CARRERA ✱

SIN COMPETENCIA

Se COJE la idea LIBRE-PIENSADORA; se
HACE de maestro LAICO; se RENIEGA de los ca-
ciques y en ACOSTANDOSE elecciones se vota, y
hace votar AN ellos.

Remedio infalible, único y probado.

